

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.¹⁾) w art. 211 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W pozwoleniu zintegrowanym - dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego - można określić zakres i sposób monitorowania wielkości emisji w zakresie wykraczającym poza wymagania dotyczące monitorowania określone w konkluzjach BAT, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21, z 2017 r. poz. 2422 oraz z 2018 r. poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uznanie albo odmowa uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje w drodze decyzji marszałka województwa wydawanej po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania przedmiotu lub substancji, o których mowa w art. 10.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4h w brzmieniu:

„4a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w drodze postanowienia. Na postanowienie wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska nie przysługuje zażalenie.

4b. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 4a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może dokonać kontroli w zakresie objętym zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 2. 4c. W kontroli, o której mowa w ust. 4b, może uczestniczyć marszałek województwa, o którym mowa w ust. 1.

4d. W przypadku pozytywnej opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska marszałek województwa może wydać decyzję o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

4e. W przypadku negatywnej opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska marszałek województwa wydaje decyzję o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

4f. Kontrola, o której mowa w ust. 4b, wstrzymuje bieg terminu do wydania postanowienia, o którym mowa w ust.4a.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999, 2056, 2180, 2290 oraz z 2018 r. poz.9, 88, 534 i 650

4g. Decyzję o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

4h. W przypadku dokonywania zmian w procesie produkcyjnym, w którym powstaje produkt lub substancja, lub procesu, w którym zostaną one wykorzystane, wytwórca przedmiotu lub substancji jest obowiązany do dokonania nowego zgłoszenia uznania substancji lub przedmiotu za produkt uboczny.”;

2) uchyla się art. 12;

3) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169 Minister właściwy do spraw środowiska jest organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w art. 11 ust. 4 i art. 168, z wyjątkiem spraw określonych w art. 165 ust. 1 i art. 167 ust. 2.”.

Art. 3. 1. Uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, które nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, wygasa po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do zgłoszeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie:

Zgodnie z art. 211 ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska, w przypadku instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego, dla których wymagania monitoringowe zostały określone w konkluzjach BAT, w pozwoleniu zintegrowanym określa się zakres i sposób monitorowania wielkości emisji zgodny z wymaganiami dotyczącymi monitorowania określonymi w konkluzjach BAT. Dyrektywa 2010/75/UE przewiduje możliwość ustalania bardziej restrykcyjnych warunków pozwolenia zintegrowanego, w tym wymogów dotyczących monitorowania wielkości emisji, niż określone w konkluzjach BAT. Dodanie ust. 5a umożliwi organom w uzasadnionych przypadkach nakładanie na prowadzących instalacje obowiązków pomiarowych w szerszym zakresie niż wynikają z konkluzji BAT. Dodawany przepis wprowadza analogiczne kryterium dla odstępstw od ogólnej zasady wynikającej z art. 211 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy - Prawo ochrony środowiska do przyjętego w innym przepisie tej ustawy dotyczącym obowiązków pomiarowych (art. 188 ust. 3 pkt 5).

W projekcie ustawy zaproponowano zmiany ustawy o odpadach mające na celu doprecyzowanie procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny przez wskazanie, że takie uznanie następuje w drodze decyzji administracyjnej, którą wydaje marszałek po zaopiniowaniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska (WIOŚ).

Obecnie w tym zakresie obowiązuje rozwiązanie polegające na tzw. milczącej zgodzie czyli braku podjęcia działania przez marszałka województwa. Prowadzić może to do sytuacji, gdy za produkt uboczny uznane zostają odpady niebezpieczne, których przetwarzanie powinno być prowadzone z zachowaniem szczególnej ostrożności i z zachowaniem przepisów gospodarki odpadami przez podmioty uprawnione i w przystosowanych do tego instalacjach.

Natomiast w konsekwencji uznania takich odpadów niebezpiecznych za produkt uboczny w drodze milczącej zgody marszałka, odpady niebezpieczne mogą być dalej przetwarzane bez zastosowania wymogów ochrony środowiska, powodując zagrożenia dla zdrowia i życia obywateli i dla środowiska. Powyższa poprawka pozwoli wyeliminować takie ryzyko.

Zmiana zakłada również, że organem odwoławczym od decyzji marszałka województwa będzie minister właściwy do spraw środowiska.

Projekt wywołuje pozytywne skutki społeczno-gospodarcze.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wiąże się ze skutkami finansowymi dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.